

GLASGOW NECROPOLIS

Historia - Fragment Łatwego Przewodnika po Nekropolii w Glasgow autorstwa Ruth Johnston.-tłumaczenie strony w różnych językach dostępne tutaj.

PARK JODŁOWY-OBECNIE NEKROPOLIA W GLASGOW

W 1650 Merchants' House (Dom Kupiecki) zakupił ziemię stanowiącą fragment majątku Wester Craigs, która dziś znana jest jako Nekropolia w Glasgow. Wobec faktu iż, jej zachodnia strona była kamienista i nie nadawała się pod zabudowę, posadzono tam jodły i zaczęto nazywać Parkiem Jodłowym. Jednakże w 1804 jodły w parku zaczęły obumierać, i zastąpiono je wiązami i wierzbami, a teren przekształcono w park wiktoriański i arboretum. W 1825 złożono w Parku Jodłowym kamień węgielny pod pomnik Johna Knoxa.

PROJEKT NEKROPOLII W GLASGOW

W 1831 John Strang, szambelan Merchants' House napisał „Necropolis Glasguensis” albo „Rozważania o Śmierci i Bódźcach Moralnych”, gdzie stwierdził:

„Park Jodłowy wydaje się wspaniale nadawać do zaadaptowania na w Pere la Chaise, co mogłoby pięknie harmonizować z otoczeniem i stanowić uroczyste i właściwe dopełnienie do czcigodnej konstrukcji (Katedra) i zapewnić najbardziej pożądane miejsce spoczynku wyższych klas, a tym samym przekształcono by bezużyteczną ziemię w ważne i lukratywne źródło zysku dla organizacji charytatywnej”, które byłoby "pełnym szacunku dla zmarłych, bezpiecznym i higienicznym wobec żyjących, poświęconym Geniuszowi Pamięci oraz budzącym religijne i moralne uczucia”

Merchants' House zlecił architektom Davidowi Hamiltonowi, Stuartowi Murray, kustoszowi Ogrodu Botanicznego oraz Jamesowi Clellandowi, kierownikowi Wydziału Prac Publicznych, przygotowanie studium wykonalności utworzenia Nekropolii, a w 1828 komitet Dyrekcji Ziem i Kamieniołomów zatwierdził projekt. W 1831 ogłoszono w gazetach konkurs na przekształcenie Parku Jodłowego w cmentarz, za co przewidziano 5 nagród po 10-50£. Wpłynęło 16 projektów, które umieszczono na ekspozycji w Dilettante Society's Exhibition Rooms, w Argyll Arcade.

David Bryce z Edynburga zdobył pierwszą nagrodę, natomiast drugą - jego brat John Bryce z Glasgow. Sędziowie zdecydowali jednak, że najlepiej będzie, by prace przeprowadził architekt krajobrazu. W rezultacie kierownikiem prac ogłoszono George Mylne i rozpoczęto prace.

WIKTORIAŃSKA NEKROPOLIA W GLASGOW

Cmentarz był z założenia wielowyznaniowy, a pierwszy pogrzeb odbył się w 1832 roku, kiedy pochowano tam Żyda, jubilera Josepha Levi. W 1833 odbył się pierwszy pogrzeb katolicki, Elizabeth Miles, przybranej matki kierownika prac, Georga Mylne. Po 1860 dokonano pierwszego powiększenia Nekropolii w kierunku wschodnim i południowym o teren kamieniołomu Ladywell, a w 1877 i 1892/3 przeprowadzono ostateczne powiększenie w kierunku północnym i południowo-wschodnim, które powiększyło dwukrotnie teren cmentarza. Obecnie Nekropolia ma 37 akrów (15 ha).

Na terenie Nekropolii odbyło się 50.000 pochówków, a większość spośród 3.500 grobów jest głęboka na 14 stóp (ponad 4 metry) z kamiennymi ścianami i podziałami z cegieł. Groby na szczycie wzgórza Nekropolii wydrążono w kamieniu. W 1877 strumień Molendinar Burn, płynący pod Bridge of Sighs (Most westchnień) został uregulowany. Strumień, w którym Święty Mungo miał łowić łososie, jest obecnie podziemnym dopływem rzeki Clyde.

Nekropolia była jedna z niewielu cmentarzy, która prowadziła statystykę umarłych, wliczając w to ich profesję, wiek, płeć i przyczynę śmierci. W lipcu 1878 księga gości odwiedzających Nekropolię zanotowała 13.733 zwiedzających - 12.400 mieszkańców i 1.333 innych osób.

W 1966 Merchants' House przekazał prawo własności na Glasgow City Council, które obecnie odpowiedzialny jest za administrację i opiekę nad tym terenem. Ławki zostały usunięte, otoczenie grobów uporządkowane, a na całym terenie zasiano trawę. Znajdują się tu pomniki nagrobne zaprojektowane przez najważniejszych architektów i rzeźbiarzy swojego czasu, między innymi Alexandra Greka Thomsona, Charlesa Rennie Mackintosha czy JT Rocheada, w każdym stylu architektonicznym, zaprojektowane dla ważnych i zamożnych przedsiębiorców „Drugiego Miasta w Imperium”.

Nekropolia nadal rozciąga wspaniałą atmosferę i przyciąga wielu odwiedzających, zarówno mieszkańców, jak i ludzi z całego świata.